

na corporali succurras: si vero spūaliter egeat, misericordiam spūalem et auxilium spūale libenter impende. Scđo debes primo tuo subuenire consilio: instruendo et dirigendo errantē: maxime in temptationibus et spūalibus exercitijs. Sed videas ne alios doceas quod ipse nescias. Melius est humiliter profiteri ignorātiā quā presumptuose velle docere. Sit igitur consilium tuum semper diuine scripture consonum. Ea tamen quae in consilio recipis, vel de quibus cum alijs consulendo precipis si secreta fuerint caue ne publiques maxime de temptationibus aliorum. Inde enim sepe pericula veniunt: ut in secunda collatione patrum dicitur. In consilijs etiam dandis caue ne sequaris tuarum passionem vel inclinationem. Nam illa pervertit iudicium et zelus sapere nescit. Item antequam des consilium maxime arduum diu deliberato, et non quod prius occurrerit edicito, sed deliberato te submisso semper tuo consilio sentire aliorum neptinax inuentaris et velis tu magis consentire humilibus quam tibi consentiri. Unde nullius tu consilium debes vilipendere. Deus enim sepe reuelat paruulis quae abscondit a sapientibus. sed omnia consilia attendas: non tamen suscipias sed omnia probate. Apulus ait quod non bonum fuerit ipsum tenete humiliter consentiendo finaliter.

¶ De tertio descensu quo necesse ha

bet superior descendere propter curam et sollicitu-
dinem subditorum.

Ca. lxx

S vero sub te habue-
ris inferiores: tunc te oportet mul-
to amplius et frequētius descende-
re. immo sepissime ascensiones dese-
rere ut vaces subditis in custodia
et disciplina. In custodia ut serues astantes qui
iam digne cōuersātur. In disciplina ut corrigas
errātes et minus ordinate cōuersātes. Altas cer-
te dñs sanguinē aīarum subditarū de manibus
tuis requiret. Et nisi fratrem minimū quātum in
te est adduxeris: faciē Ioseph veri saluatoris nō
videbis. Vide hīc q̄ periculosus est status supe-
rior quo necesse est ut homo seipsū deserat et sepe
dum negligit perdit. Nam dum foris homo mul-
tum occupatur. et interiori ociatur: nōnunq̄ ascē-
siones negligit et ad cor durum descēdit et insen-
sibilis fit solum exteriora sentiens. et spūalia nō
de gustās: sic bene oñdit Bern: in .i. li. de conside-
ratioe. Igit̄ cōsilio scōrū quātum in te est semp
locū supiorem et nimias occupationē exteriorem
deuita salua semp humili et prompta obedientia
Cum vero aliquis cogitur exterioribus occupa-
tōibus deseruire debet valde solícite quācumq̄ p̄t
ut t̄ps habuerit ad intima recurrere et sibi ipsi va-

care: ne ut dictuz est insensibilis efficiatur. Unde
Bregio. Sancti inquit viri qui exterioribus mini
sterijs desuere officij necessitate cogunt. studiose
semp ad cordis secreta refugiūt vbiqz cogitatio
nis intime cacumē ascendunt. ⁊ legem dñi quasi
in mōte p̄cipiunt dum postpositis tumultib⁹ acti
onū suarū t̄p̄alium in cōtemplatiōis sue v̄tice su
perne voluntatis sententiā p̄scrutātur. Ut em̄ ex
terioribus officijs in offense deseruiāt ad cordis
secreta recurrere incessabiliter curant. ⁊c.

De quatuor in quibus incipiētes
deo seruire debēt esse cauti si proficere volunt.

Quatuor autē sunt in
quibus noui ⁊ incipientes cauti de
bent esse si volunt p̄ficere. Primum
ut ab illa voluntate qua ad religio
nē venerūt. ⁊ a p̄mo nouitiatus fer
uore nō tepescāt. sicut cuiādam in Apocalypsi im
properatur. Habeo aduersum te: q̄ caritates p̄
mam reliuisti. quā propter penitētiā age. ⁊ p̄ma
opa fac. Caritatē p̄mā relinquūt: om̄i cum primo
sint feruentes ⁊ d̄uoti ad om̄ia. postea tepidi effe
cti ⁊ desides: tradunt se leuitatibus ⁊ vitia expu
gnare ⁊ que expurgare venerāt: p̄mittunt sibi do
minari seruientes deo p̄ suo libitū: non p̄ eius be
neplacito voluntatis. Unde dñs filijs israel p̄ce

pit. Memētote diei huius in qua egressi estis de
egypto. Dies qua d̄ egypto egredimur: est bona
voluntas qua educimur de seculo hui⁹ semp me
minisse debem⁹: vt a seruoze illius nunq̄ retroces
dam⁹. Nū quidā volens religionē ingredi de se
culo quesiuīt de quodā sc̄tō patre: quō viuere de
beret. At ille dixit ei. Vide qualis primo die fue
ris: ⁊ sic semp viuē. Hoc est cōsidera statum volū
tat̄ tue in p̄ma die qua religionē intrare disposui
sti: q̄ hūilis tūc fueris: q̄ patus tunc obedire ad
oīa taz aspera q̄ despecta q̄ patiēs ad correptio
nes: ⁊ penurias ⁊ labores q̄ h̄cūdus ⁊ timoratus
q̄ sollicitus vt emēdares vitam tuā. ⁊ dies quos
in seculo perdidisti recupares: q̄ parū curās ru
mores seculi querere vel referre: nec detractiōib⁹
intentus: nec aliquibus curiositatibus occupatus
⁊ quō fugisti ⁊ abiiecisti om̄es carnales affectus
⁊ effectus ⁊ te totū obtulisti d̄no holocaustus vi
uus: vt nihil deinceps in te uiuat de vita peccati
sed tota mactetur ⁊ immoletur d̄no: obediētie fer
ro per sacerdotis ministeriū. i. prelati tui: vt xp̄o
in te innouato resurgas. Sc̄dm hanc formā sem
per postmodū stude viuere: ne aliter in scola reli
gionis dediscere ⁊ retrocedere magis q̄ p̄ficere vi
dearis. Sicut illi qui vadunt ad studium litterar
um: ⁊ t̄ps vane p̄sumentes redeunt domū: expē
sas solum computāt cōsumptas. quia quid p̄fec

cerint nō apparet: sic ⁊ nos qm̄ tps̄ in religione
expensum cōputamus. ⁊ pfectus virtutū exigu⁹
est cū forte in nouitiatu deuotiores ⁊ seruētores
fuerimus q̄ post plures annos. Hoc em̄ est vere
cundum ⁊ valde nociuus. Ad heb. v. Cum debe
retis magistri esse virtutum ppter tps̄ quo diu in
religione fuistis. rursus indiget] vt vos doceam
mini que sunt elementa errorū sermonū dei. i. ne
cesse habetis doceri sicut rudes nouitij quō inci
piendū esset seruire dō. ⁊ facti estis qui lacte op⁹
habetis nō solido cibo. i. tales estis qui mollib⁹
blandimentis puerilium cōsolationū ⁊ carnaliū
foueri indigeatis ⁊ fortia exercitia virtutum pati
non valeatis in duris reprehensōibus ⁊ contu
meliis. in necessitatibus in p̄cussionibus p̄ t̄pō.
Dm̄is em̄ qui lactis est p̄iceps: expers est sermo
nis iusticie. Paruulus em̄ est tam meritis q̄ vir
tute. Scdm̄ est: a quo incipiens d̄bet esse cautus
ne moueatur malis exemplis tepidorum ad imi
tādum ea. Sicut quidaz infirmi spiritu: videntes
alios apud se desides in p̄uitio dei: ociosos ⁊ ver
bosos: elatos ⁊ rebelles: ambitiosos ⁊ alijs mo
dis vitiosos: dicunt apud semetipsos. Si alijs b̄
licet quare nō ⁊ mihi? Et proniores ad malus: ex
emplum sumunt ab his quos deteriores vident
⁊ gaudent se socios inuenisse vitiorū ne soli pos
sint erubescere. Quia si parcitur alijs volunt ⁊

sibi in similibus parci. Contra hoc deuotus dei
seruus apud seruire debet. Ego ueni pure pro
deo. non pro aliquo alio: et ideo nolo aliquem sequi
ad hoc ut a deo retrocedam. quia si tantos hic di
scipulos sciuisses nunquam eorum societatem elegissem
Unde solos illos imitari debeo: qui ad hoc infor
matus me: propter quod religionem intraui. id est ut apprehen
dam deum et satisfaciam ei de peccatis meis: et pro
meream gloriam sempiternam. Victor et artifex no
bile opus uolens facere: querit non aliam quam meliorem
exemplaria que potest habere. Et uisitor non que
rit uiam ab ignorantibus. sed a scientibus eam et
qui sepe ambulauerunt per eam. Iohannes. Noli imi
tare malum sed bonum. Tertium est quod cauere debet ne
iudicet temere facta aliorum maxime ubi nescit qua
de causa uel intentione stant. Sicut enim non uide
mus aliorum cogitationes: ita nec intentiones eorum que
hoc uel hoc fiat. Unde quicquid aliquo modo po
test excusari. semper ad meliorem partem interpretemur
si uolumus tranquillam eorum nobiscum habere et cum
alijs: et alios non turbare et deum non offendere. quia
sepe iudicamus malum esse quod in se non est malum
et peccatum propter temeritatem usurpando nobis iudi
cia dei de occultis cordium. Magistri nostri uice
dei aliquando id possunt iudicare per coniectu
ras circumstantes alios non expedit per nos esse in
dicandos: donec plene cruditi in omnibus per deo

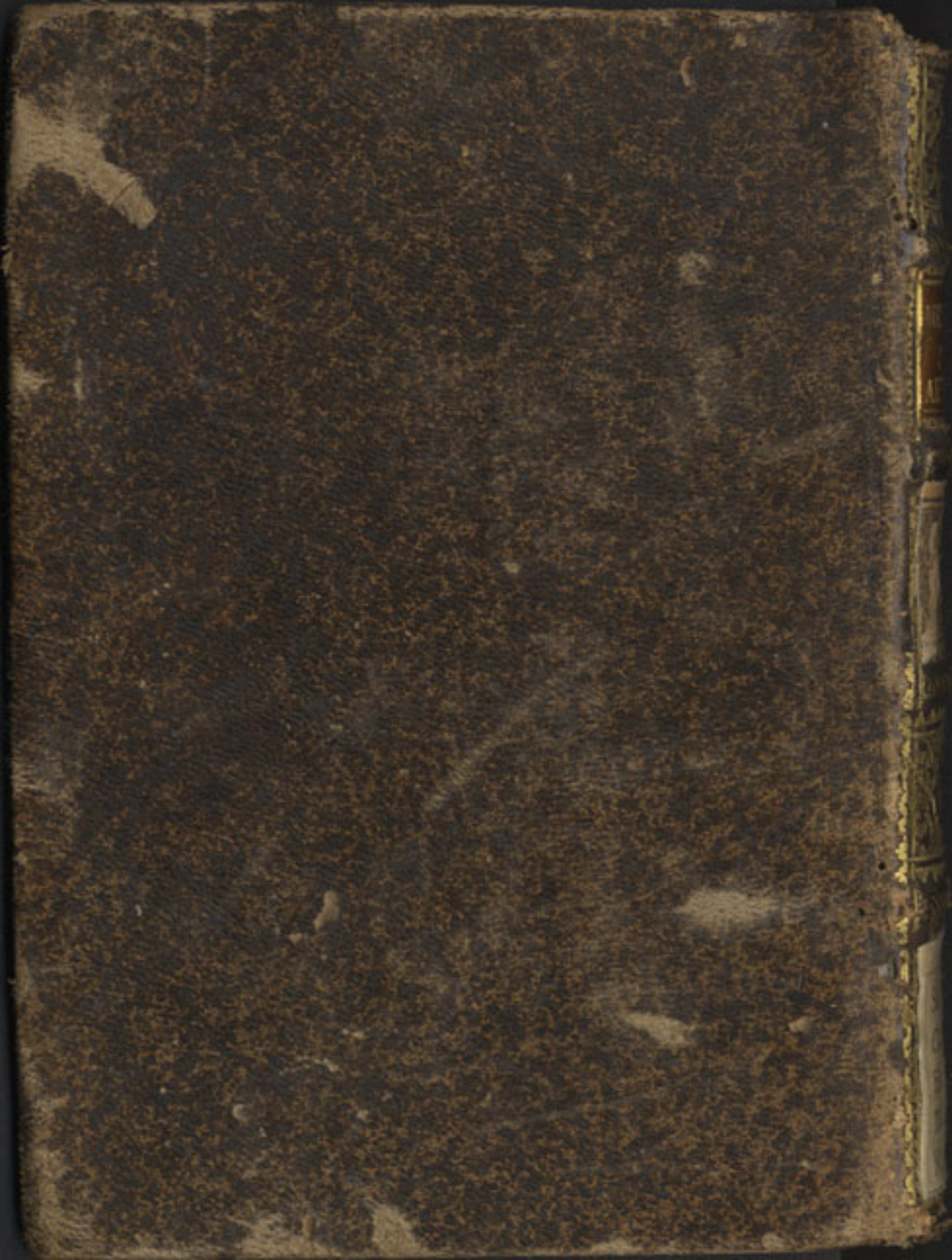
num discretionis spirituum ⁊ vere spirituales ef-
fecti omnia dijudicemus ⁊ nos a nemine iudice-
mur sicut clare videns qui eecum videt: nec tñ a
ceco videtur: cum cecus non videat seipsum. Ro-
ma. xiiij. Tu quis es qui iudicas alienum seruum:
Suo domino stat aut cadit. Sepe em̄ merentur
temerarij iudices aliorñ. vt aut in similibus: aut
gravioribus excessibus cadere permittantur: vt
discat ex sua infirmitate compati aliene. Luc. vi.
Nolite iudicare vt nō iudicemini. In quo em̄ iu-
dicio iudicaueritis iudicabimini. Quartū in quo
cauti esse debent nouicij est: vt nō frangantur ad-
uersitate vlt̄ temptatione. sed cogitēt quia ad hoc
venerūt: vt om̄ia que eis hac vita possint accide-
re sustineant ppter deū. sicut qui intrat bellus: scit
q̄ nō quietē ⁊ delicias. s; laborē ⁊ vulnera opor-
tet eil̄ expectare. Actū. xiiij. Oportet nos p mul-
tas tribulationes intrare in regnū dei. Luc. vlti.
Oportuit xpm pati. ⁊ ita intrare in gloriā suam.

ExPLICIT deuotus tractatulus dñi
Berardi de zutphanie. de spiritali-
bus ascensionibus. vna cum tracta-
tulo de quattuor in quibus incipiē-
tes deo seruire: debent esse cauti: si

proficere volunt ad permaximam
utilitatem in vita spirituali profice
re cupientius in Monasterio beate
Marie vginis de mōteserrato / ordi
nis sc̄ti b̄ndicti de obseruantia Im
pressum. per Johannē Iuschner ala
manum. Sub expensis eiusdez mo
nasterij. Anno dñi. Millesimo qua
dringentesimo nonagesimonono.
xvi. mensis Maij.

MEDITATION
DIVI
AUGUSTINI

Sala R
Gab.
Est.
Tab. u
N.º 30